



Ứng dụng công nghệ thông tin vào trong đời sống đang là một vấn đề đặt ra đối với nhiều quốc gia đang phát triển trong đó có Việt Nam, trong số đó ngành y tế cũng không nằm ngoài nhu cầu ứng dụng công nghệ hiện nay của khoa học trên thế giới cũng như tại Việt Nam. Khái niệm mạng gia đình không còn xa lạ tuy nhiên ngay cả ta đang nhìn vào còn một hạn chế với cái khái niệm mạng y tế, với các chuẩn riêng dành cho y tế như chuẩn DICOM dành cho hình ảnh y tế và HL7, chuẩn dành cho trao đổi dữ liệu.

Yêu cầu công nghệ hiện tại có chuẩn mạng riêng cho y tế là một điều không thể tránh khỏi vì môi trường y tế được coi là một môi trường tập trung vào việc đưa các chức năng lõi để nhúng dữ liệu khác nhau. Chính vì vậy, chuẩn dành riêng cho việc trao đổi thông tin y tế đã được tổ chức HL7 (viết tắt của Health Level 7) phát triển vào năm 1987 với phiên bản đầu tiên. Tiếp theo các phiên bản 2.0 và 3.0 lần lượt ra đời và hiện đang tiếp tục được cập nhật và phát triển. Với phiên bản 3.x, các nghiên cứu trên thế giới đã xây dựng được hàng trăm nghìn các bản tin, xây dựng được các định nghĩa cho dữ liệu cũng như liên tiếp cập nhật các mô hình tham chiếu (RIM) cho HL7. Với cấu trúc chuẩn này, ngành y tế được trang bị cho phép mọi bệnh nhân có một bản ghi duy nhất với toàn bộ các hồ sơ bệnh lý, các tiêu chuẩn bệnh lý, các chứng chỉ định thu thập cũng như các phương pháp đã được đưa vào triển khai đó... Và điều này cho phép các bệnh viện khác nhau có duy nhất các số khoa học để có thể đưa vào một cách hiệu quả nhất cho bệnh nhân, đồng thời giảm thiểu mọi chi phí phát sinh không cần thiết cho người bệnh. Có thể nói, với giao thức trao đổi thông tin y tế thông qua chuẩn HL7, ngành y tế đã đem lại một hiệu quả vô cùng lớn không chỉ cho việc chăm sóc sức khỏe cộng đồng mà còn góp phần vào sự phát triển chung của nền kinh tế và các nước.



